

هو التاطق فی ملکوت البیان

طوبی لک یا جواد بما وجدناک مستقیماً علی الأمر علی شأن ما منعتک جنود العالم عن مالک القدم و لا شؤونات الدنیا من هذا الأفق الأعلى ان ربک لهو العزیز العلام انا ذکرنا الذین آمنوا فی هناک و اجبنا الذین حضرت عرائضهم فی هذا المقام الذی جعله الله مطاف الملائع الأعلى فی کلّ الأحيان ان استمع یا جواد مرّة اخرى ندائی الأهل الذی ارتفع فی ملکوت الانشاء انه لا اله الا انا العزیز الوهاب انا سمعنا ندائک و شاهدنا قیامک علی هذا الأمر الذی به قرّت الأبصار و ذکرناک بهذا الذکر الأعظم لتشکر ربک منزل الآیات

انشاء الله باید در لیالی و ایام بذکر مالک انام مشغول باشی انه یذکر من ذکره و یری من قام علی خدمة امره العظیم جمیع دوستان را تکبیر برسان مخصوص ورقاتی که در آن بیت ساکنند و نفحات محبت الهی از ایشان متضوعست قلم اعلی در کلّ احیان و اوان ندا میفرماید ولکن آذان واعیه قبلیل بوده و خواهد بود البتّه هر گوشه قابل اصغای ندای مالک اسماء نبوده و هر قلبی لایق حبّش نه طوبی از برای نفسی که امروز بخدمت قیام نمود و بذکر حقّ مشغول شد چه که اعمال پسندیده بدوام ملک و ملکوت باقی خواهد ماند

در ناقه صالح تفکر کن چون در راه دوستی پی شد جمیع السن عالم از آن روز الی الیوم الذی لا آخر له بذکر و ثنائش ناطق بوده و خواهند بود ان ربک لهو المقتدر القدر یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید طوبی لنفس فازت بآیاتی و تحرک علی ذکرها قلمی آنچه در ارض موجود و مشهود است معدوم خواهد شد و ما بیقی ما جری من قلم ربک لک ان اشکر و قل لک الحمد یا بحر الکرّم و لک الثناء یا محبوب العارفين الحمد لله رب العالمین